

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoE/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202433
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8515202433.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti povinnému: B. M., L.. XX.XX.XXXX, X.. XX.XX.XXXX, L. J. B. XX, XXX XX G., v konaní o vymoženie 837,76 eur s príslušenstvom., o odvolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 7Er/311/2015-26 zo dňa 14.04.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku III.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) rozhodol, cit.:

„I. Súd p r i p ú š ť a zmenu účastníkov konania na strane oprávneného tak, že namiesto pôvodného oprávneného: PRO CIVITAS s.r.o., naposledy so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45869464 povoľuje vstup do konania nového oprávneného : BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47967692.

II. Súd z a s t a v u j e exekučné konanie.

III. Súd súdnemu exekútorovi JUDr. Michalovi Brožinovi, Exekútorový úrad so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník trovy exekučného konania n e p r i z n á v a .“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného exekútorovi dňa 31.03.2015 a exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku STÁLEHO ROZHODCOVSKÉHO SÚDU zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“), spisová značka W. zo dňa 2.3.2012 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), požiadal súdny exekútor tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd na základe výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka číslo 67934/B zistil, že spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. bola ku dňu 09.08.2017 vymazaná z obchodného registra, a to v dôsledku zlúčenia s právny nástupcom: BENCONT COLLECTION, a.s. IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava. Zároveň súd v priebehu konania lustráciou v Registri obyvateľov zistil, že povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel. Z uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7D/94/2015, Dnot 157/2015 zo dňa 28.7.2015, právoplatného dňa 3.8.2015 mal súd za preukázané, že konanie o dedičstve po povinnom ako poručiťovi bolo zastavené podľa § 175h ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) z dôvodu, že poručiťel (povinný) nezanechal žiaden majetok. Súd následne vyzval súdneho exekútora, aby uviedol, či si uplatňuje trovy exekučného konania. Súdny exekútor v odpovedi na predmetnú výzvu súdu uviedol, že požaduje trovy exekúcie vo výške 42,41 eur. Tie pozostávajú z paušálnej odmeny vo výške 33,19 eur a náhrady výdavkov

na poštovné vo výške 2,15 eur a DPH z uvedených položiek. V danom prípade povinný zomrel pred udelením poverenia, teda na jeho strane došlo v dôsledku úmrtia k zániku spôsobilosti povinného byť účastníkom konania, teda aj procesnej subjektivity povinného. Aj pre exekúciu platí, že túto možno vykonávať iba za situácie, že sú splnené všetky procesné podmienky, medzi ktoré patrí i procesná subjektivita toho-ktorého účastníka exekučného konania. Uvedený nedostatok je za súčasného stavu neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, pretože dedičské konanie po povinnom skončilo jeho zastavením podľa § 175h ods. 1 OSP. Vymáhaná pohľadávka teda neprešla smrťou povinného na žiadnu z osôb inak prichádzajúcich do úvahy ako dedičia po povinnom, pretože žiadna osoba prichádzajúca do úvahy ako dedič po povinnom nenadobudla po ňom dedičstvo. V danom prípade tak niet osoby spôsobilej byť účastníkom tohto exekučného konania, s ktorou by súd mohol pokračovať ako s právnym nástupcom povinného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd v zmysle § 9a ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) za analogického použitia § 57 ods. 2 EP exekučné konanie zastavil.

3. O trovách exekučného konania súd rozhodol podľa § 47 ods. 3 druhá veta EP v znení účinnom do 31.3.2017, nakoľko do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie, preto mu súd požadovanú odmenu vo výške 33,19 eur nepriznal. V časti súdnym exekútorom uplatnenej náhrady účelne vynaložených hotových výdavkov vo výške 1,38 eur vrátane 20 % DPH (poštovné za odoslanie žiadosti o udelenie poverenia), mu súd túto nepriznal, pretože uvedená písomnosť bola zo strany súdneho exekútora tunajšiemu súdu doručená osobne, výšku týchto nákladov spojených s doručením súd nemal preukázanú, preto ich náhradu súd exekútorovi nepriznal. Súd taktiež posudzoval nárok súdneho exekútora na náhradu trov exekúcie v prípade hotových výdavkov - spotrebný kancelársky materiál vo výške 1,20 eur (vrátane DPH). Súd túto náhradu súdnemu exekútorovi nepriznal. Ohľadne otázky náhrady hotových výdavkov, konkrétne náhrady za kancelársky materiál, súd poukázal na stanovisko Ústavného súdu SR I. ÚS 157/08-16 zo dňa 29. apríla 2008. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, že súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania nepriznal.

4. Proti výroku III. uznesenia v zákonnej lehote podal odvolanie súdny exekútor. Uviedol, že rozhodnutie súdu podľa ust. § 47 ods. 3 nie je správne. Ak povinný zomrel, súd mal rozhodnúť o trovách podľa ust. § 203 EP, keďže § 47 ods. 3 EP upravuje výšku trov exekučného konania, ktoré patria súdnemu exekútorovi vo vzťahu k povinnému. Nesprávnou interpretáciou uvedeného ustanovenia došlo k porušeniu práva na majetok. Novelou EP prijatou zákonom č. 144/2010 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2010 bol novelizovaný § 47 ods. 3, ktorého druhá veta po novelizácii znela: „Exekútor však nemá právo na náhradu trov konania za úkony, ktoré vykonal do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie“. Na predmetnú novelu reagovala Generálna prokuratúra SR podaním na Ústavný súd SR dňa 04.04.2011 č. GÚs 32/11-3 a žiadala, aby Ústavný súd SR vyslovil, že posledná veta § 47 ods. 3 EP nie je v súlade s Ústavou SR. Následne však po prijatej novele zákonom č. 348/2011 Z.z. § 47 ods. 3 EP znel: „Do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov“. V súvislosti s povinnosťou oprávneného zaplatiť trovy exekúcie poukázala ja na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 278/2014 zo dňa 13.05.2014, podľa ktorého oprávnený zaviniel zastavenie exekúcie preto, lebo exekučný titul nebol vykonateľný a to aj keď na exekučnom titule bol doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Odmena exekútora nie je viazaná na udelenie poverenia, odmena patrí za výkon exekučnej činnosti. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že súdnemu exekútorovi prizná trovy exekučného konania tak, ako si ich uplatnil.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 243h a § 9a Exekučného poriadku v znení do 31.3.2017, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie súdneho exekútora nie je dôvodné.

6. K prípustnosti podať odvolanie voči výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že po nadobudnutí platnosti a účinnosti Civilného sporového poriadku má Exekučný poriadok ako lex specialis aplikačnú prednosť pred ustanoveniami Civilného sporového poriadku, pričom Exekučný poriadok sa v žiadnom ustanovení konkrétne osobitne nevenuje otázke trov exekučného konania, preto je potrebné podporne postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, teda že odvolanie proti výroku o trovách konania je prípustné, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané dňa 14.04.2021, teda

po tom, čo stratilo účinnosť pôvodné ust. § 200 ods. 5 Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie uviedol nesprávne poučenie o neprípustnosti podať odvolanie proti výroku o trovách, preto odvolanie oprávneného je prípustné v lehote 3 mesiacov s odkazom na ust. § 362 ods. 3 Civilného sporového poriadku a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/6/2019, v ktorom je uvedené: „...je súdny exekútor účastníkom konania a teda aj osobou oprávnenou na podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o trovách exekúcie.“

7. Výrok uznesenia, ktorým súd prvej inštancie exekučné konanie zastavil, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a už len na zdôraznenie jeho správnosti uvádza.

9. Podľa § 36 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh. Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

10. Podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

11. Podľa § 14 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura. Paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

12. Exekučné konanie sa začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie. Začatie exekučného konania ako konania podľa Exekučného poriadku však neznamená, že súdny exekútor už môže exekúciu začať aj vykonávať. Toto oprávnenie získa až vtedy, ak od exekučného súdu dostane poverenie na vykonanie exekúcie. Až dňom doručenia poverenia sa teda exekučné konanie dostáva do ďalšieho svojho štádia, ktorým je vykonávanie exekúcie. Po doručení návrhu na vykonanie exekúcie a pred udelením poverenia na vykonanie exekúcie, t.j. v štádiu skúmania zákonnosti začatia exekučného konania, súdny exekútor nemôže vykonať žiadny úkon smerujúci k vykonávaniu exekúcie. Takýto úkon by bol nezákonný.

13. Preto vo vzťahu k námietke súdneho exekútora, ktorou namietal nepriznanie trov exekúcie, ako si ich vyčíslil (č.l. 20), odvolací súd uvádza, že z ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, na akú odmenu má súdny exekútor nárok do vydania poverenia, a to za spísanie návrhu vo výške 16,60 eur (§ 21a vyhlášky MS SR č. 288/1995 o odmenách a náhradách exekútorov, ďalej len „vyhláška“) a na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Ust. § 14 ods. 1 a 2 vyhlášky, na základe ktorej si súdny exekútor vyčíslil nárok na odmenu, sa vzťahuje na prípady, ak je exekútor z vykonávania exekúcie vylúčený, alebo ak súd exekúciu zastavil. V tomto prípade však nedošlo k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie, súdny exekútor nemohol vykonávať exekúciu, a preto toto ustanovenie vyhlášky nemožno v tomto prípade aplikovať. Súdny exekútor mal nárok na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie, avšak túto si neuplatnil. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti nepriznania hotových výdavkov, uvedeným v bode 21, na ktorý v plnom rozsahu odkazuje, a s ktorým sa stotožňuje. Preto exekučný súd správne nepriznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekučného konania.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP vo výroku III., ktorým súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).